

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η πίστη δεν είναι εργαλείο διευκόλυνσης της ζωής, αλλά δρόμος σταυρικός και μεταμορφωτικός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος, το απόγευμα του Σαββάτου 28 Ιουνίου 2025, χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού, επί τη ιερά μνήμη των αγίων, ενδόξων, πανευφήμων και πρωτοκορυφαίων αποστόλων Πέτρου και Παύλου, στον ομώνυμο Ιερό Ναό Πευκοφύτου.

Με αφορμή την ιερή μνήμη των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης εκφώνησε έναν λόγο βαθύτατα πνευματικό, γεμάτο πατερική σοφία και ιστορική επίγνωση, εστιάζοντας όχι μόνο στη λαμπρότητα των

δύο κορυφαίων Αποστόλων, αλλά και στο μαρτυρικό τους βίωμα, που αποτελεί πρότυπο για κάθε Χριστιανό.

Η σημερινή εορτή μάς θυμίζει πως η δόξα των Αγίων δεν αποκτήθηκε εύκολα, ούτε χωρίς αγώνα. Αντιθέτως, Πέτρος και Παύλος πορεύθηκαν τον δρόμο της σταυρικής μαρτυρίας και της καθημερινής αυταπάρνησης. Ο Απόστολος Παύλος, άνθρωπος με πνευματικό βάθος και εσωτερική ευαισθησία, ζούσε μέσα σε συνεχή αγώνα και δίωξη, χωρίς να παύει να κηρύττει τον Χριστό. Παρά τις σωματικές και ψυχικές του δυσκολίες, παρέμεινε ακλόνητος, φωτίζοντας τον τότε γνωστό κόσμο με το φως της θεολογίας, μέσω των επιστολών του, και ιδίως με την τελευταία του επιστολή προς τον Τιμόθεο, που αποτελεί μοναδική ομολογία πίστεως και χαρμόσυνη αποδοχή του επικείμενου μαρτυρίου.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε με πόνο ψυχής στην πραγματικότητα των σύγχρονων

διωγμών, ιδίως στη Συρία, την κοιτίδα του Χριστιανισμού, όπου οι πρώτοι πιστοί ονομάστηκαν «Χριστιανοί». Εκεί, όπου άλλοτε γεννήθηκαν Πατέρες, Μάρτυρες και Όσιοι, σήμερα αδελφοί μας προσεύχονται υπό καθεστώς φόβου και απειλής. Κι όμως, ακόμα και μέσα σε τέτοιες συνθήκες, η πίστη γεννά θαύματα· ο Χριστός ενεργεί μέσα στις καρδιές των ανθρώπων, προσφέροντας παρηγορία, ελπίδα και βεβαίωση της παρουσίας Του.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στη μορφή του Πέτρου, του πρώτου μεταξύ των Αποστόλων, του οποίου οι καθολικές επιστολές φανερώνουν την ήπια, “νηπιακή” διδασκαλία της Εκκλησίας, γεμάτη όμως χάρη και Πνεύμα Άγιο. Είναι ένα πρώτο σκαλοπάτι που βοηθά τον πιστό να εισέλθει στο μυστήριο του Χριστού και να γνωρίσει το έργο Του στη ζωή του.

Ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε τη διάσταση που συχνά υπάρχει ανάμεσα στις

δικές μας προσδοκίες από τον Χριστό — να επεμβαίνει άμεσα και να μας λύνει τα προβλήματα — και στο παράδειγμα των Αποστόλων, που χαιρόντουσαν για το μαρτύριό τους και θεωρούσαν ύψιστη τιμή να πάσχουν για το όνομά Του. Έτσι γίνεται σαφές πως η πίστη δεν είναι εργαλείο διευκόλυνσης της ζωής, αλλά δρόμος σταυρικός και μεταμορφωτικός.

Το αποκορύφωμα του λόγου ήταν το κάλεσμα του Σεβασμιωτάτου να ζήσουμε αποστολικά: να ενστερνιστούμε την πίστη, τη διδασκαλία και τη χάρη των Αποστόλων. Οι Άγιοι Απόστολοι, ως “στύλοι” και “έδραίωμα” της Εκκλησίας, δεν ανήκουν στο παρελθόν· είναι διαρκώς παρόντες, μας καθοδηγούν, μας εμπνέουν και μας διδάσκουν με το παράδειγμά τους. Είναι τίμια μέλη της Εκκλησίας, υπηρέτες του Θεού Λόγου, οι οποίοι μας δίνουν πορεία και προσανατολισμό στη ζωή εν Χριστώ.

Κλείνοντας, ο λόγος του Σεβασμιωτάτου κατέληξε σε μια θεολογική αλήθεια: μόνο αν ζήσουμε με αποστολικό φρόνημα, θα κατανοήσουμε πραγματικά το μέγεθος της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας και στη ζωή των ανθρώπων γύρω μας. Και μόνο τότε, η πίστη μας θα γίνει ζωντανή, ενεργός και σωτηριώδης.

